

**NOTULEN RAADSVERGADERING
13 mei 2026**

Voorzitter: mevrouw R.W.J. Melissant-Briene, burgemeester
Griffier: mevrouw J.M. Jansen

Leden:

Democraten Gorinchem: mevrouw N. Aaldijk
de heer A. Boutachkourt
de heer F. El Makhloufi
de heer A. Koçak
mevrouw L.P.W. Pellikaan
de heer P.C.J. Schefferlie (fractievoorzitter)
de heer C. van Willigen

Stadsbelang: de heer J. Klein (fractievoorzitter)
mevrouw N.H. Koornwinder
mevrouw G. Metz
de heer F. Polatli

VVD: de heer N.P. Andressen
mevrouw M.C. van Gorkom
de heer N. van Santen (fractievoorzitter)

PvdA: mevrouw P. de Groot (fractievoorzitter)
de heer F. de Munnik
mevrouw A.S. Rijdsdijk

Democraten 66: de heer T.I. van der Meijden
de heer I. Tekir (fractievoorzitter)

ChristenUnie/SGP: de heer A. Krol (fractievoorzitter)
de heer J.C. Vernhout

CDA: de heer M.P.M. Eland (fractievoorzitter)
de heer C.J.M. Wirken

SP: mevrouw E.L. Dansen (fractievoorzitter)

Gorcum Actief: ---

Wethouders: de heer M. de Boer
mevrouw E.L. Dansen (demissionair wethouder)
mevrouw A. Mager
mevrouw M.J. Molengraaf
de heer F. Polatli (demissionair wethouder)

Gemeentesecretaris: mevrouw H. Kromkamp

Afwezig met kennisgeving: mevrouw E.W.H. Hamann, Gorcum Actief

Agenda:**Pagina:**

1.	Opening	2
2.	Vaststellen agenda	2
3.	Installatie nieuwe raadsleden	2
4.	Sluiting	7

1. Opening

De **voorzitter**: Beste leden van de raad, beste aanwezigen hier in de zaal en kijkers thuis. U bent hier massaal gekomen en dat is alleen maar fantastisch natuurlijk, want vanavond gaan wij er een hele, mooie avond van maken. Ik wil nog even zeggen dat mevrouw Hamann van Gorcum Actief afwezig is. Zij zal geïnstalleerd worden op 28 mei.

2. Vaststellen agenda

De **voorzitter**: Dames en heren, leden van de raad, ik kijk even naar de agenda en neem aan dat u in kunt stemmen met de agenda? Het zou gek zijn als dit niet zo was.

3. Installatie nieuwe raadsleden

De **voorzitter**: Vandaag, ik zei het al, een bijzondere dag. Wij installeren een nieuwe gemeenteraad. En dat doen we na een periode die niemand onberoerd heeft gelaten. De herstemming heeft wat met mensen gedaan. Met kandidaten, met raadsleden, met kiezers, met de stad en dat erken ik. Dat hoort ook erkend te worden, want wie zegt dat het er niet toe deed, mist iets wezenlijks. Er was onzekerheid. Er was teleurstelling. En voor sommigen ook twijfel. Aan het proces, aan elkaar, misschien zelfs ook wel aan de politiek. Dat heb ik ook afgelopen maandagavond gehoord tijdens de raadsvergadering waarin wij afscheid namen van raadsleden die niet meer terugkeren in de nieuwe raad. Daar is toen ook over gesproken. Maar vandaag wil ik daar niet verder bij stilstaan en wil ik vooruit kijken. Want er is ook iets anders gebeurd en ik hoop dat u dat ook zo voelt. De vraag die ik mezelf stel en die ik jullie vandaag ook wil voorleggen is heeft dit ons iets gebracht? Is er ondanks alles, of misschien juist door alles een besef ontstaan dat het anders moet en dat het ook anders kan? Ik verwacht van wel en als dat zo is, dan is dat een geschenk. Jullie treden allen aan op een moment waarop Gorinchem iets van jullie vraagt. Niet alleen een programma, niet alleen een standpunt. Er wordt gevraagd om leiderschap. En dat begint, ik geloof dit echt, niet met macht of positie. Het begint van binnenuit. Met de vraag wie wil ik zijn als raadslid? Wat draag ik bij aan onze mooie stad?

Die vraag, wie ben ik als raadslid, kun je niet alleen beantwoorden. Je hebt de ander nodig om jezelf goed te kunnen zien. In hoe iemand anders reageert op jouw woorden, merk je wat je uitstraalt. In de weerstand van een collega-raadslid ontdek je soms iets over je eigen overtuigingen die je zelf misschien nog niet eens zo scherp zag. De ander is geen obstakel op weg naar jouw gelijk. De ander is de spiegel die jou scherper maakt. En dat vraagt iets. Het vraagt dat je bereid bent te luisteren, ook als het ongemakkelijk is. Dat je de mens achter het standpunt blijft zien. Dat je niet alleen spreekt om te overtuigen, maar ook om te begrijpen. Stel eens een vraag.

Erkenning van elkaars verschillen is mijns inziens de essentie van de politiek. Hoe beter het debat gevoerd wordt met oprechte interesse in het perspectief van de ander, hoe beter die verschillen zichtbaar worden. En dan moeten wij na besluitvorming weer verder met elkaar. In verbinding. Leiderschap in een raad vraagt ook om verbinding. Met respect voor democratisch genomen besluiten samen de schouders eronder zetten. Bij het woord verbinding moest ik denken aan onze

voormalige Commissaris van de Koning van Zuid-Holland, Jaap Smit, die bij mijn installatie hier als burgemeester zei: 'Iedereen wil een verbindende burgemeester, maar beste gemeenteraad, u moet zich wel willen laten verbinden.' Een tekst die naadloos aansluit bij wat voormalig raadslid Wendy Alba Heijdenrijk hier maandagavond in deze raadszaal zei: 'Verbinding begint bij jezelf. Jij moet als eerste de hand uitsteken.' En dat betekent dus dat wij allemaal hier in deze gemeenteraad verantwoordelijk zijn voor hoe wij met elkaar samenwerken. Het is dus niet alleen de verantwoordelijkheid van mij als burgemeester of van de griffier. Nee, wij allemaal zijn verantwoordelijk. Niemand kan op verantwoordelijkheidsvakantie.

Ik hoor alom: 'Het moet anders. We moeten in transitie.' Loslaten wat niet meer werkt, oude patronen, oude tegenstellingen, oud zeer. In de lijsttrekkersbijeenkomst die gehouden is op 16 april hebben wij afgesproken dat de griffier en ik op zoek gaan naar een externe begeleider die samen met ons op pad gaat. Die ons helpt bij het goede gesprek en bij het maken van afspraken. U hoort daar binnenkort meer over. Samen aan de slag voor ons mooie Gorinchem. Voor nu en (u hoort ze al) voor de toekomst. Voor onze kinderen en kleinkinderen.

En dat brengt mij op de jongere generatie. Ik mag gelukkig breed kijken hier in de raad, want vanavond zullen er ook jonge mensen toetreden tot de gemeenteraad. Daar wil ik toch wel even een apart woord aan wijden. Niet alleen omdat ze jong zijn (voordat ik de heer Klein op mijn dak krijg gezien de woorden die hij sprak maandagavond), maar omdat zij iets meebrengen wat een raad nodig heeft: frisse ogen, nieuwe energie en de bereidheid om dingen anders te bekijken. En dan heb ik het over, ik weet het, het is altijd discutabel natuurlijk als je een grens trekt: Nienke Aaldijk, Paulien de Groot, Tom van der Meijden, Anna Rijsdijk en Mees Vernhout.

Ik ben blij dat in de Gorinchemse gemeenteraad mensen met verschillende achtergronden en leeftijden zitting nemen, want uit onderzoek blijkt nu eenmaal dat inclusiviteit tot betere besluitvorming leidt. Echter, het is wel van belang om die frisheid in kijken vast te houden. Antropologen zeggen altijd als je een nieuwe omgeving betreedt, schrijf onmiddellijk op wat je verwondert, wat je allemaal verbaast, want voordat je het weet ben je die verwondering kwijt en ben je onderdeel geworden van het meubilair. En dan denk je zo gaat dat nu eenmaal hier. In dat verband vond ik het wel aardig, tenminste mij helpt het altijd even om de dingen visueel te maken, waardoor ik denk oh ja, dat moeten wij echt anders doen, het 'vijf-apen-experiment' wil ik graag even onder de aandacht brengen. Ik denk dat sommige jongelui het bij het vak sociologie wel hebben gehad. Het is een bekend verhaal over organisatiecultuur, groepsgedrag en het kritiekloos overnemen van patronen.

Wat is de situatie? Er zitten vijf apen in een kooi met een ladder in het midden. Bovenop die ladder liggen bananen. Op een gegeven moment klimt een aap die ladder op om een banaan te pakken. En wat doen de onderzoekers dan, die spuiten alle vijf de apen nat met koud water. Het gevolg is natuurlijk dat na een paar keer de apen handig voorkomen dat één van hen de ladder opklimt, uit angst om met zijn allen nat gespoten te worden. En dan gaat het experiment verder, want dan wordt telkens één aap vervangen door een nieuwe aap. Deze nieuwe aap denkt hé, ik zie bananen en wil natuurlijk meteen die ladder op, maar die krijgt direct klappen van de andere apen. En dan uiteindelijk zien wij een patroon, want dan zijn alle oorspronkelijke apen vervangen. Geen van de dan nog daar zittende apen is ooit natgespoten, maar ze vallen nog steeds elke aap aan die de ladder op wil. De conclusie is als je de apen zou kunnen vragen waarom doe je dat nou, dan zouden ze waarschijnlijk antwoorden: "Geen idee, dit doen we gewoon zo". Dit verhaal illustreert dat elke organisatie, dus ook wij als gemeenteraad, wij die op het Stadhuis met van alles bezig zijn, culturele patronen en ongeschreven regels kennen. Die zijn in het verleden op goede gronden ontstaan, maar soms is die reden vanuit het verleden allang verdwenen en zijn de manieren zoals wij ons gedragen eigenlijk niet meer helemaal functioneel. Maar door groepsdruk gaan wij ons toch conformeren en dat belemmert vernieuwing. Daarom expliciet voor onze jongelui, houd ons scherp! Stel vragen. En aan degenen die al wat langer in de gemeenteraad zitten zou ik willen vragen sta open voor de reflecties van de nieuwelingen. Want waarom zou iets niet anders kunnen?

Ik heb het vanavond voortdurend over de gemeenteraad gehad en met elkaar bezig zijn in een politieke setting. Maar wij weten natuurlijk allemaal dat informele contacten essentieel zijn voor het onderlinge vertrouwen. Dan zie je de ander niet als tegenstander, maar dan zie je de ander ook als mens want je weet wat meer over de ander. Dat leidt ook tot minder polarisatie en effectievere besluitvorming, zo heb ik in de vakliteratuur gelezen. Ik blijf tenslotte ook nog een beetje een bestuurskundige. Bij de start van de vorige raadsperiode hadden wij ook een groep jongeren die verwachtingsvol de gemeenteraad bestormden. Zij hadden er zelfs zoveel plezier in dat zij buiten de gemeenteraad afspraken met elkaar en gezelschapsspelletjes-avonden organiseerden. Die jongelui snaptten het belang van investeren in informele relaties. Als burgemeester stimuleer ik natuurlijk graag het goede voorbeeldgedrag van jullie voorgangers en daarom wil ik jullie vandaag iets meegeven. Geen beleidsnotitie, geen reglement van orde, maar een paar spelletjes, want wie goed speelt, leert ook goed samenwerken. Vandaag bij een lokale zaak gehaald mensen.

Neem **schaken**. Elk stuk heeft zijn eigen kracht, zijn eigen beweging. De kunst is niet om alles zelf te doen, maar om te zien hoe de stukken elkaar versterken. Elke zet heeft gevolgen, ook de zetten die je niet doet. Dat is strategie. Dat is ook raadswerk.

Dan zit er ook bij **Mens erger je niet**. Misschien wel het eerlijkste spel dat er bestaat. Je gooit, je gaat vooruit en net als je denkt dat je er bijna bent, gooit een ander je terug naar start. Herkenbaar? In de politiek is dat ook, maar je blijft spelen, je blijft gaan en uiteindelijk kom je thuis.

En dan **30 Seconds** dat vraagt om snel denken en nog sneller communiceren. Je team begrijpt je ook als je het niet perfect zegt, als je maar bereid blijft om het te proberen. Winnen doe je samen, of helemaal niet.

En dan **Hitster**, dat bewijst iets moois: generaties delen meer dan zij denken. De jongste raadsleden kennen misschien de liedjes van vroeger niet en de meer ervaren raadsleden kennen de nieuwste misschien niet, maar ergens in het midden zitten de nummers die iedereen kent. Dat midden, dat gedeelde, is precies waar wij het als raad van moeten hebben.

En dan zijn er nog twee spellen die echt van Gorinchem zijn. Het **Gorcums Dobbelen**. U kunt niet alles controleren. Soms valt het mee, soms valt het tegen, maar hoe u reageert op de worp die u krijgt, dát bepaalt het verschil. Wendbaar blijven, ook als het anders loopt dan gepland. Ook dat is leiderschap.

En dan het **Gorcums Ganzenbord**, een klassiek spel waarbij iedereen dezelfde weg bewandelt, maar niemand dezelfde reis maakt. Soms word je vooruitgeholpen door een gelukkige worp, soms val je terug door een onverwachte hindernis. Maar het pad loopt altijd verder en het einddoel is voor iedereen hetzelfde: aankomen. Samen.

Ik wil graag de jongelui die ik genoemd heb even naar voren vragen. Geen ruzie maken, maar jullie mogen allemaal een spel pakken. Eens kijken of het samen zijn nu al lukt. Jongelui, veel plezier! Deze spellen, ik zei het daarnet al, komen uit onze eigen stad, net als jullie allemaal. Gorinchem kijkt naar jullie, kijkt naar de gehele gemeenteraad. Niet om te zien wie er wint, maar om te zien of jullie samen iets kunnen neerzetten waar iedereen trots op is. Dat het gaat over mensen en niet over personen. Dat jullie het lef hebben om te laten zien dat politiek ook anders kan. Ik heb er vertrouwen in. Laten wij er samen vol voor gaan. Ik wens u allen wijsheid, lef en echte verbinding. En af en toe ook een goede worp. Welkom in de raad!

(De aanwezigen reageren met applaus).

De **voorzitter**: Tijdens de installatie legt u de eed of belofte af zoals voorgeschreven in de Gemeentewet. Hiermee verklaart u dat u uw benoeming op correcte wijze hebt verkregen en dat u uw werkzaamheden als raadslid onafhankelijk, zorgvuldig en volgens de wet zult uitvoeren. U kunt tijdens de installatie zelf kiezen of u de eed of de belofte wilt afleggen. Dat hebben wij natuurlijk van te voren even geïnventariseerd. De inhoud is gelijk, alleen de formulering verschilt. En die keuze lijkt een formaliteit. U spreekt een tekst uit die voorgeschreven is, maar die eed of die belofte is meer dan een formaliteit om tot de raad te worden toegelaten. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om daarop te wijzen, want bij het afleggen van een eed of belofte verklaart u niet zomaar iets. Met het uitspreken van uw woorden draagt u een grote verantwoordelijkheid. Met die woorden belooft u dat u achter bepaalde regels, waarden en verantwoordelijkheden staat en deze naleeft. Met die woorden toont u respect voor de democratie, de raad en de samenleving. Alleen als iedereen zich bewust is van zijn woorden en beloften, kunnen wij samen bouwen aan een betrouwbare en integere raad waar inwoners op kunnen vertrouwen.

Wij gaan groepsgewijs de eed of belofte afnemen. Allereerst verzoek ik naar voren te komen de heer Polatli, de heer Van der Meijden, de heer Krol, de heer Vernhout, de heer Eland en de heer Wirken. Ik verzoek u om daar te gaan staan.

De tekst luidt als volgt: Ik zweer dat ik, om tot lid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het gemeentebestuur naar eer en geweten zal vervullen.

Dan luidt uw antwoord op deze eed: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig! en u dient daarbij uw twee voorste vingers van uw rechterhand aaneengesloten op te steken. Wij gaan dit doen op alfabetische volgorde.

De heer **Eland**: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!

De heer **Krol**: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!

De heer **Van der Meijden**: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!

De heer **Polatli**: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!

De heer **Vernhout**: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!

De heer **Wirken**: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!

De **voorzitter**: Dank u wel, ik zal u bloemen uitreiken en feliciteren uiteraard. Daarna zullen wij een foto maken per individu.

(Fotomoment)

De **voorzitter**: Dan verzoek ik naar voren te komen de fractie van Democraten Gorinchem, mevrouw Aaldijk, de heer Boutachkourt, de heer Koçak, de heer El Makhoulfi, mevrouw Pellikaan, de heer Schefferlie en de heer Van Willigen.

De tekst van de verklaring en belofte luidt als volgt:

Ik verklaar dat ik, om tot lid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het gemeentebestuur naar eer en geweten zal vervullen.

Uw antwoord op de verklaring en belofte luidt: Dat verklaar en beloof ik! Het is niet nodig om de twee voorste vingers van de rechterhand op te steken.

Mevrouw **Aaldijk**: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **Boutachkourt**: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **Koçak**: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **El Makhloufi**: Dat verklaar en beloof ik!

Mevrouw **Pellikaan**: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **Schefferlie**: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **Van Willigen**: Dat verklaar en beloof ik!

(Fotomoment)

De **voorzitter**: Dan verzoek ik naar voren te komen de fractie van Stadsbelang, de heer Klein, mevrouw Koornwinder en mevrouw Metz. U heeft aangegeven de verklaring en belofte af te willen leggen. Ik heb de tekst zojuist voorgelezen. U kunt mij nazeggen: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **Klein**: Dat verklaar en beloof ik!

Mevrouw **Koornwinder**: Dat verklaar en beloof ik!

Mevrouw **Metz**: Dat verklaar en beloof ik!

(Fotomoment)

De **voorzitter**: Dan verzoek ik naar voren te komen de fractie van de VVD, de heer Andressen, mevrouw Van Gorkom en de heer Van Santen. U heeft aangegeven de verklaring en belofte af te willen leggen. Ik verzoek u mij na te zeggen: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **Van Santen**: Dat verklaar en beloof ik!

Mevrouw **Van Gorkom**: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **Andressen**: Dat verklaar en beloof ik!

(Fotomoment)

De **voorzitter**: Dan verzoek ik naar voren te komen de fractie GroenLinks-PvdA, mevrouw De Groot, mevrouw Rijdsijk en de heer De Munnik. U heeft aangegeven de verklaring en belofte af te willen leggen. Ik verzoek u om mij na te zeggen: Dat verklaar en beloof ik!

Mevrouw **De Groot**: Dat verklaar en beloof ik!

Mevrouw **Rijsdijk**: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **De Munnik**: Dat verklaar en beloof ik!

(Fotomoment)

De **voorzitter**: Dan verzoek ik de heer Tekir en mevrouw Dansen om naar voren te komen. Verschillende fracties voor de duidelijkheid. Ook u heeft aangegeven de verklaring en belofte af te willen leggen. Ik verzoek u mij na te zeggen: Dat verklaar en beloof ik!

Mevrouw **Dansen**: Dat verklaar en beloof ik!

De heer **Tekir**: Dat verklaar en beloof ik!

(Fotomoment)

De **voorzitter**: Zoals ik zojuist al heb aangegeven, mevrouw Hamann is vanavond afwezig. Zij zal in de raadsvergadering van 28 mei geïnstalleerd worden.

Geachte leden van de raad, dan wil ik u nogmaals vanaf deze plek van harte feliciteren met uw beëdiging.

(De aanwezigen reageren met applaus).

4. Sluiting

De **voorzitter**: Graag wil ik nog even het volgende melden, nadat ik deze vergadering heb gesloten zou ik graag alle raadsleden in de hal willen zodat daar een groepsfoto gemaakt kan worden. Laat u niet verleiden door felicitaties in ontvangst te nemen, te zoenen en weet ik veel wat er allemaal gebeurt. Eerst even naar buiten dan kunnen wij een groepsfoto maken en dan heeft u daar daarna alle tijd voor. Meestal vinden de felicitaties dan plaats boven in het werkcafé. Ik kan mij zo voorstellen dat u als gasten alvast naar boven gaat, daar is een drankje en een hapje verkrijgbaar. Het duurt even voordat de raad zijn foto's heeft gemaakt. Ik dank u allen voor uw aanwezigheid en sluit de vergadering.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad, gehouden op 28 mei 2026

De griffier

De voorzitter

J.M. Jansen

R.W.J. Melissant-Briene

Actie- en besluitenlijst raadsvergadering 13 mei 2026

Actiepunten

Er zijn geen actiepunten afgesproken

Besluiten

Vaststellen agenda → conform voorstel

Installatie nieuwe raadsleden → conform voorstel

Toezeggingen → geen